

BARCELONA Via Laietana 57, 4t 3a (08003) ☎ 93 317 31 51 ✉ sindicat@catac.cat
GIRONA Joan Maragall, 35, 5è (17002) ☎ 972 22 15 88 ✉ girona@catac.cat
LLEIDA Av. Catalunya, 2 (25002) ☎ 973 26 79 83 ✉ lleida@catac.cat
TARRAGONA Av. Ramon i Cajal, 52, 1r (43005) ✉ tarragona@catac.cat
CUBELLES Joan Roig i Piera, 5-11, Despatx. núm. 5 (08880) ✉ cubelles@catac.cat

Num. 07. Octubre 2012

www.catac.cat
Facebook & Twitter:
[CATAC.IAC.CUBELLES](https://www.facebook.com/CATAC.IAC.CUBELLES)

LA PAGA DE NADAL EN CINC APARTATS I UNA CONCLUSIÓ

Arran de la “supressió” de la paga de Nadal s’estan produint moltes notícies, algunes contradictòries, sobre què es pot fer sobre la qüestió, i van sorgint temes derivats, com la cotització, etc. Anem per parts.

1. S’ha suprimit la paga de Nadal?

Tècnicament no s’ha suprimit la paga de Nadal, únicament el cobrament (en qualsevol de les seves formes en retribució, espècies, abonaments addicionals, etc.). Això s’avalua amb la previsió que fa el propi Reial Decret Llei (RDL) de destinar les quantitats a “realitzar aportacions a plans de pensions”. En aquest sentit, el govern central ha obligat les administracions locals a immobilitzar els crèdits destinats al pagament i declarar-los “no disponibles”. A més, es desprèn fefaentment que no s’ha suprimit la paga, ja que preveu que la percebin els empleats/des públics que guanyen menys de 962 € mensuals bruts.

2. S’envaeixen competències de la Generalitat?

Hi ha un dictamen del Consell de Garanties Estatutàries¹ que indica que l’Estat vulnera l’Estatut quan destina els diners de les pagues a plans de pensions i vulnera la Constitució espanyola quan distingeix entre personal de l’Administració de l’Estat i de la resta d’administracions, pel que fa al tractament de les cotitzacions a la seguretat social del personal subjecte a aquest règim. És més, també considera que la nova redacció de l’article 48 de l’EBEP és inconstitucional i alhora envaeix competències de la Generalitat². La pregunta al govern és obligada: quina és la raó per la qual no s’interposa el corresponent recurs? No ens agradaria comprovar que per sota dels discursos distants hi ha una bona relació entre el govern català i l’espanyol.

3. Què passa amb la part proporcional ja meritada?

Com que el RDL no suprimeix la paga, se suscita la qüestió del temps meritat entre l’1 de juny i el 14 de juliol, cosa que en números rodons representa el 25% de la mateixa. A aquests efectes hi ha una resposta de la FEMP a una consulta d’un Ajuntament que deixa la porta oberta a reclamar per drets adquirits³ per vulneració dels articles 9.3 i 33.3 de la Constitució espanyola. Què fa el Síndic de greuges? I el Defensor del Poble?

▮ 4. Per què es cotitza per unes retribucions que no es perceben?

El RDL preveu, pel personal subjecte al règim general de la seguretat social, que les cotitzacions siguin les mateixes que les previstes en el supòsit de percebre la paga, a fi i efecte de no rebaixar la base de cotització (per a totes les persones que cotitzen per sota del màxim) i tenir el mateixos ingressos per cotització, amb el magnífic argument que així no es penalitza la quantia de les hipotètiques prestacions a rebre. No diu res sobre el personal subjecte a MUFACE, al qual els és indiferent la cotització pel que fa a la possible prestació a rebre. Es produeix, en aquest cas, que el personal cotitzarà per la paga, sense cap conseqüència a favor. Perden una mica més. Com sempre, l'Administració, com la banca (tant la real -amiga i dolenta- com la del casino) sempre guanya, i és irrellevant (per a ells) que en algun número hagi certes persones que surtin beneficiades, davant del resultat global que totes les persones son perdedores en el conjunt de la partida.

▮ 5. Serviran els recursos i les impugnacions?

Tot i que des de **CATAC-IAC** ja tenim previst engegar les demandes i els recursos que calguin en el moment que es produeixi el fet (al desembre quan no es cobri), creiem que si aquestes actuacions legals no van acompanyades d'una contestació social, de mobilització, és molt possible que la pressió del poder vers els òrgans judicials els sigui insuportable.

▮ CONCLUSIÓ

Enllaçant amb l'últim apartat, i lligant-lo amb la posició actual que podríem analitzar-la com un estat de ràbia social continguda (que esclata en moments puntuals, ja sigui per qüestions socials -retallades- o polítiques -malestar davant la utilització en benefici d'uns pocs del sistema polític i institucional-), creiem que la posició de **CATAC-IAC** no pot ser una altra que, a banda de posar els recursos que calguin, posar en primer terme la lluita col·lectiva com el principal camí per defensar els nostres drets conculcats.

Davant l'extensió de la por, la nostra existència solament es justifica per aconseguir que tothom sigui conscient d'expressar -conjuntament amb la resta de la societat- l'acord amb el manteniment i eixamplament dels drets socials, mitjançant el compromís i la lluita a tots els nivells.

No som una illa ni un món apart, defensar els nostres drets conculcats passa per la mobilització i per assolir que la lluita és global en contra dels que, paradoxalment, van generar aquesta crisi i, al mateix temps, s'erigeixen en la solució.

¹ http://www.cge.cat/export/sites/Consell/ca/arxius/dictamens/DCGE_11_2012_RDL_20_2012_WebCat.pdf

² Vegeu CATACRAC al respecte

³ Federación Española de Municipios y Provincias. <http://www.femp.es/files/566-1315-archivo/Paga%20Extra%20y%20devengo.pdf>